

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 29. júna 2011 v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Daniela Hudáka v trestnej veci obvineného **A. P. a spol.**, pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a iné, o sťažnostiach obvinených A. P., Y. N., V. L. a M. O. proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. Tp 35/2010, zo dňa 10. júna 2011, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosti obvinených A. P., V. L., Y. N. a M. O. **sa z a m i e t a j ú.**

O d ô v o d n e n i e

Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky Bratislava boli postupne doručené žiadosti obvinených A. P., V. L., Y. N. a M. O. o prepustenie z väzby. Žiadosť M. O. bola Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky doručená 16. mája 2011, žiadosti A. P., V. L., Y. N. 20. mája 2011.

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky žiadostiam obvinených o prepustenie z väzby na slobodu nevyhovet, pretože dôvody väzby u obvinených naďalej trvajú.

Navrhované a ponúkané záruky na nahradenie väzby považoval za nedostatočné a predložil spis na rozhodnutie Špecializovanému trestnému súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica.

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, dňa 10. júna 2011 rozhodol tak, že podľa § 79 ods. 3 Tr. por. žiadosti obvinených A. P., V. L., Y. N., M. O. o prepustenie z väzby na slobodu zamietol.

Podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. písomný sľub obvinených A. P., Y. N., V. L., M. O. neprijal.

Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dohľad probačného a mediačného úradníka nad obvinenými A. P., M. O., Y. N. V. L. neuložil.

Podľa § 81 ods. 1 Tr. por. ponuku peňažnej záruky obvineného A. P. neprijal.

Proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, podali riadne, v zákonom stanovenej lehote sťažnosti obvinení A. P., V. L., Y. N., M. O. a ich obhajcovia.

A. P. v písomne podanej sťažnosti uviedol, že v čase vznesenia obvinenia neexistovali žiadne dôkazy voči nemu, že by bol organizátorom zločineckej skupiny. Vyšetrovateľ mu pri prvom výsluchu povedal, že preto je tak označovaný, lebo je zo všetkých obvinených najstarší a najinteligentnejší. Takéto dôvody považuje za nedostatočné, neboli k tomu zadovážené žiadne dôkazy a výsledky vyšetrovania potvrdzujú, že hovoril pravdu, že žiadnu skupinu nezaložil a neriadil, pretože sa so spoluobvinenými nestretával, keď malo dochádzať k páchaniu údajnej trestnej činnosti. Poskytoval len právne služby a tieto skutočnosti sú potvrdené viacerými výpoveďami a dôkazmi. K obvineniu vznesenému vyšetrovateľom Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava III vypovedal, že vyšetrovateľovi pri prvom výsluchu popísal, čo sa stalo v r. 2006 a uviedol, že on sám sa stal obeťou podvodného konania inej osoby, je poškodený. Vyšetrovateľ mu vzniesol obvinenie, namiesto toho, aby stíhal skutočného páchatel'a. Neexistujú u neho dôvody na väzbu, vzatie do väzby mu neumožňuje vykonávať právnu prax a hrozí, že príde o strechu nad hlavou. Počas pobytu vo väzbe sa mu narodila dcéra, nemôže ju vychovať a starať sa o ňu. Myslí si, že postačí nahradiť väzbu iným opatrením.

V sťažnosti podanej prostredníctvom svojho obhajcu vyslovil názor, že súd i prokurátor pri rozhodovaní o predĺžení lehoty trvania väzby porušili ustanovenie § 72 ods. 2

Tr. por., pretože obvineného v konaní neoboznámili s doplneným návrhom na predĺženie lehoty väzby zo dňa 22. marca 2011, týkajúci sa páchania ďalšej trestnej činnosti. Napriek tejto skutočnosti súd odôvodnenie ďalšieho trvania väzby oprel aj o túto skutočnosť. Tým došlo k porušeniu princípu rovnosti zbraní, pretože v konaní o väzbe treba návrhy prokurátora doručiť obvinenému s časovým predstihom, aby sa k nim mohol vyjadriť.

Nerešpektovaním tohto princípu došlo k porušeniu práv obvineného. Poukázal na to, že orgány činné v trestnom konaní nekonajú v súlade so zásadou zakotvenou v ustanovení § 2 ods. 6 Tr. por. Od 11. marca 2011 do 8. júna 2011 bolo vykonaných 10 výsluchov. Neboli vykonané ani iné dôkazy. Orgány činné v trestnom konaní mohli vo veci vykonať viac procesných úkonov. Vzhľadom na to, že nebol doteraz súdne potrestaný, má stále zamestnanie, vykonával podnikateľskú činnosť, nehrozí, že by pokračoval v páchaní trestnej činnosti. V jeho prospech treba vyhodnotiť, že svedkovia, ktorí zamestnávali ukrajinských robotníkov ho vôbec nepoznajú. Nestotožňuje sa s názorom súdu, že pri ponuke peňažnej záruky nekonkretizoval výnimočnosť prípadu. Je toho názoru, že spĺňa podmienky na nahradenie väzby peňažnou zárukou alebo nahradenie väzby písomným sľubom obvineného v zmysle ustanovenia § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por.

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil uznesenie Špecializovaného trestného súdu, sp. zn. Tp 35/2010, zo dňa 10. júna 2011 a prepustil obvineného z väzby na slobodu, alternatívne, aby tak urobil po prijatí sľubu alebo peňažnej záruky a nariadil nad obvineným dohľad probačného a mediačného úradníka a prepustil ho na slobodu.

V. L. podal sťažnosť sám aj prostredníctvom svojho obhajcu. V písomných dôvodoch sťažnosti uviedli, že dôvod väzby podľa ustanovenia § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. nie je daný. Nie je ničím konkrétnym ustálená obava, že by ušiel alebo sa skrýval. Hrozbu vysokým trestom a fakt, že je štátnym občanom Ukrajiny, nepostačujú na naplnenie dôvodov tzv. útekovej väzby, že neexistuje obava z úteku, podporuje aj tá skutočnosť, že obvinený má trvalý pobyt na Slovensku, kde žije so svojou rodinou. Adresa trvalého pobytu je orgánom činným v trestnom konaní známa, preberal na nej všetky zásielky predtým, ako bol vzatý do väzby. Pokiaľ ide o páchanie trestnej činnosti v Čechách, táto skutočnosť nie je podporená žiadnym relevantným dôkazom. Namietal, že vyšetrovanie má v prípade väzby prebiehať prednostne a urýchlene, ale orgány činné v trestnom konaní tak nepostupujú. Prvostupňový súd nebral do úvahy pri rozhodovaní o väzbe dôkazy a okolnosti svedčiace v prospech

obvineného. Je potrebné v každom štádiu konania skúmať dôvody väzby a starostlivejšie ako pri rozhodovaní o vzatí do väzby a v tomto štádiu konania podľa obvineného nie sú dané dôvody ani útekovej ani preventívnej väzby. V prípade, že nebudú prijaté argumenty o neexistencii, resp. zániku dôvodov väzby, navrhol, aby súd nahradil väzbu písomným sľubom alebo aby sa využila možnosť ustanovenia probačného dohľadu za súčasného uloženia povinností a obmedzení.

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil uznesenie Špecializovaného trestného súdu, sp. zn. Tp 35/2010, zo dňa 10. júna 2011 a prepustil ho z väzby alebo ho prepustil z väzby po prijatí písomného sľubu alebo po nariadení dohľadu probačným a mediačným úradníkom.

Y. N. v sťažnosti, ktorú podal sám, uviedol, že Špecializovaný trestný súd nepostupoval v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 Ústavy, pretože ho síce vypočul do zápisnice, ale rozhodnutie o jeho žiadosti o prepustenie z väzby vyhlásil v jeho neprítomnosti. V ďalšej časti sťažnosti namieta všeobecné odôvodnenie rozhodnutia, bez konkrétnych skutočností a dôkazov. Namieta, že súd o jeho žiadosti rozhodoval v uznesení spolu s ďalšími spoluobvinenými a mal rozhodovať o každom samostatne. Pripojil písomný sľub na nahradenie väzby podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por.

Obhajca obvineného tú istú sťažnosť, akú podal za obvineného V. L. podal v doslovnom znení aj za Y. N.. Namietal, že u obvineného nie sú dané konkrétne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali u obvineného dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por., nehrozí obava, že by ušiel, alebo sa skrýval, má na Slovensku trvalý pobyt, žije tu s rodinou. V prípade prepustenia na slobodu sa môže zamestnať a pracovať. Orgány činné v trestnom konaní nekonajú urýchlene tak, ako im to prikazuje zákon.

Neboli v konaní vyhodnotené dôkazy, najmä niektoré svedecké výpovede v jeho prospech. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci rozhodol sám, prepustil ho z väzby, lebo nie je u neho daný väzobný dôvod. Ak by súd dospel k záveru, že sú u neho dané dôvody väzby tak, ako boli v konaní doteraz ustálené, navrhol, aby ho súd prepustil z väzby a prijal jeho písomný sľub, alebo nariadil nad ním dohľad probačného a mediačného úradníka.

Obvinený M. O. v písomnej sťažnosti, ktorú podal sám, uviedol, že Špecializovaný trestný súd nerozhodol v ten deň, keď bol vypočutý k žiadosti o prepustenie z väzby, a tým bolo porušené jeho právo zakotvené v Ústave čl. 48 ods. 2. Vytýkal prvostupňovému súdu všeobecné odôvodnenie rozhodnutia a ak existujú dôkazy proti spoluobvineným, nemal by byť súhrnne s nimi posudzovaný a usvedčovaný. Namieta zlý preklad odtajnených prepisov zvukových záznamov a poukazuje na to, že zvukové záznamy boli doplnené, žiada odstránenie týchto chýb a po ich odstránení sa zmení aj podstata nahrávok. Úkony, ktoré boli vykonané, nepotvrdili protiprávnosť konania, z ktorého je obvinený. V sťažnosti podanej prostredníctvom právnej zástupkyne uviedol, že trestné stíhanie voči jeho osobe je nedôvodné, neexistujú žiadne relevantné dôkazy o tom, že by sa dopustil trestnej činnosti, ktorá mu je kladená za vinu. Nie je zrejmé, z čoho je obvinený a proti čomu sa má brániť. Trvalé bydlisko má na Slovensku, poukazuje na zmenu právnej kvalifikácie v konaní a prípadnú ďalšiu zmenu právnej kvalifikácie by považoval za porušenie jeho práv. Pripojil písomný sľub podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. a navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie Špecializovaného trestného súdu a prepustil ho z väzby na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pri rozhodovaní o sťažnostiach preskúmal na základe ustanovenia § 192 Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovatelia podali sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosti obvinených nie sú dôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní pri rozhodovaní o sťažnostiach obvinených skúmal, či dôvody väzby trvajú alebo či sa zmenili. Po preštudovaní spisového materiálu konštatuje, že dôvody väzby u obvinených tak, ako boli ustálené pri rozhodovaní o ich vzatí do väzby trvajú a nezmenili sa. Aj v tomto štádiu trestného konania sú splnené materiálne aj formálne podmienky väzby u obvinených. Naďalej existujú a sú zistené skutočnosti, ktoré nasvedčujú tomu, že skutky, pre ktoré sú začaté trestné stíhanie, boli spáchané, majú znaky trestných činov a sú dôvody na podozrenie, že skutky spáchali obvinení. Obvinení síce v sťažnostiach spochybňujú dôkaznú situáciu a tvrdia, že dôkazy, ktoré sa nachádzajú v spisovom materiáli ich neusvedčujú, a preto by mali byť prepustení z väzby na slobodu. Obvinení v sťažnostiach citujú svedkov, ktorí ich neusvedčujú zo spáchanej trestnej činnosti a tvrdia, že ani ďalšie dôkazy, ktoré boli doteraz vykonané

neodôvodňujú dôvodnú obavu a nie sú konkrétnymi skutočnosťami, ktoré by u nich zakladali väzobné dôvody, na základe ktorých boli vzatí do väzby.

Najvyšší súd sa nestotožňuje, ale v tomto smere s tvrdeniami obvinených. Pretože niektoré dôkazy, ktoré boli v konaní vykonané po ostatnom rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci (rozhodnutie z 31. marca 2011) sú v neprospech obvinených a zvyšujú dôvodné podozrenie, že obvinení sa dopustili trestnej činnosti tak, ako im to kladú orgány činné v trestnom konaní za vinu.

Nie všetky svedecké výpovede a všetky listinné dôkazy, ktoré boli vykonané majú takú dôkaznú hodnotu, že usvedčujú osoby, ktoré sú postavené v pozícii obvineného.

Všetci sťažovatelia namietajú, že orgány činné v trestnom konaní nekonajú tak, ako to vyžaduje Ústava a zásada zakotvená v § 2 ods. 6 Tr. por. Ani s týmto argumentom sa Najvyšší súd Slovenskej republiky nestotožňuje. Od rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. marca 2011, boli do spisu zadokumentované ďalšie výsluchy svedkov, listinné dôkazy, nové prepisy odtajnených prepisov odpočúvaných hovorov. Pri hodnotení tejto požiadavky stanovenej Ústavou, Trestným poriadkom, a medzinárodnými dohovormi, je potrebné v prospech orgánov činných v trestnom konaní vyhodnotiť, že ide o rozsiahlu trestnú činnosť, ktorá bola páchaná niekoľko rokov, ide o vec s cudzím prvkom, a preto aj vykonávanie jednotlivých dôkazov trvá dlhšie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa nestotožňuje ani s tvrdením dôvodov obvinených, že sa u nich zmenili dôvody väzby a nie je daný u nich dôvod väzby podľa ustanovenia § 71 ods. 1 písm. a/. Tvrdia, že u nich neexistuje, resp. nie je daný dôvod väzby tzv. útekovej, lebo žijú na Slovensku, majú tu založené svoje rodiny a dávajú sľub, že na každé predvolanie orgánov činných v trestnom konaní sa dostavia. Osoby obvinených, ich doterajší život, dôvodné podozrenie z páchanej trestnej činnosti, jej charakter nie sú zárukou toho, že to, čo tvrdia a ponúkajú aj dodržia.

Pochybenie procesného charakteru, ktoré namieta v sťažnosti P. (neoboznámenie doplneného návrhu prokurátorom na predĺženie lehoty väzby zo dňa 22. marca 2011 - jeho doplnenie o skutočnosť, ktorá mala odôvodňovať dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por.) nie je takým pochybením, ktoré by malo za následok

prepustenie obvinených z väzby. Dôvody väzby u obvinených podľa § 71 ods. 1 písm. c/, boli dané pri jeho vzatí do väzby a súdy rozhodujúce o žiadostiach obvinených o prepustenie z väzby, o návrhu prokurátora o predĺženie lehoty trvania väzby v každom štádiu konania skúmali, či dôvody väzby podľa ustanovenia § 71 ods. 1 písm. c/ u obvineného a aj ďalších spoluobvinených trvajú. U obvineného išlo o dôkaz, ktorý mu bol známy. Obvinený si prevzal uznesenie o vznesení obvinenia, sp. zn. ČVS : ORP-684/OVK-B3-2008 zo dňa 14. júla 2010, advokát obvineného prevzal uznesenie o spojení vecí deň pred výsluchom. Nešlo o nový dôkaz, neznámy obvinenému pred rozhodovaním o predĺžení lehoty trvania väzby dňa 23. marca 2011. Nemohol byť tým narušený princíp rovnosti zbraní. Inú situáciu by zakladala skutočnosť, keby išlo o jediný dôkaz, ktorý by odôvodňoval dôvod väzby u obvineného podľa ustanovenia § 71 ods. 1 písm. c/. Ale keďže ide o skutočnosť, ktorú prokurátor aj Najvyšší súd Slovenskej republiky považoval za ďalší dôkaz odôvodňujúcu obavu, že obvinený P. by mohol pokračovať v páchaní trestnej činnosti ani prokurátor ani Najvyšší súd Slovenskej republiky, keď túto skutočnosť dali do návrhu a odôvodnenia rozhodnutia o ďalšom trvaní, nepochybili a neporušili princíp rovnosti zbraní.

Obvinený A. P. v sťažnosti vytýkal absenciu dôkazov pri rozhodovaní o jeho vzatí do väzby. Túto skutočnosť mal vyšetrovateľ odôvodňovať tým, že je preto považovaný za organizátora, lebo je z obvinených najstarší a najinteligentnejší. Súdy konajúce vo veci určite ani v jednom prípade nerozhodovali na základe takýchto argumentov o dôvodnosti alebo existencii dôvodov väzby. V jednotlivých rozhodnutiach súdy jasne a zrozumiteľne rozviedli skutočnosti konkretizujúce odôvodnenosť existencie dôvodnosti väzobných dôvodov u jednotlivých obvinených.

Z dôkazov, ktoré sa nachádzajú v spise ohľadne trestnej činnosti obvineného v prípade prevzatia trestného stíhania z Českej republiky, je možné vyvodit' záver, že doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo prevzaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie A. P., bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že ho spáchal obvinený. Preto argumentácia obvineného, že vysvetlil vyšetrovateľovi, že on je vo veci podvedený a poškodený, neobstojí. Ak skutočne obvinený predloží orgánom činným v trestnom konaní dôkazy a skutočnosti, ktoré potvrdia jeho slová a zmenia dôkaznú situáciu v jeho prospech, nemôže byť problém po objektívnom vyhodnotení dôkazov jednotlivo i v súhrne odložiť alebo zastaviť trestné stíhanie voči obvinenému A. P..

Z argumentácie obvineného V. L. a Y. N. spočívajúcej v tom, že nie sú u nich dané dôvody ani útekovvej ani preventívnej väzby a súdy pri rozhodovaní o väzbe nebrali do úvahy okolnosti svedčiace v ich prospech a že súdy musia v každom štádiu skúmať dôvody väzby najvyšší súd považuje za potrebné uviesť, že rozhodovanie o väzbe nie je rozhodovaním o vine alebo nevine obvinených. Ako už súd konštatoval v predchádzajúcej časti odôvodnenia, súdy konajúce vo veci skúmali pri každom rozhodovaní o žiadostiach obvinených súvisiacich s rozhodovaním o väzbe, danosť konkrétnych skutočností odôvodňujúcich väzobné dôvody u obvinených. Pri vyhodnocovaní dôvodnosti trvania väzby sa ale nevyhodnocujú dôkazy tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 2 ods. 10 a ods. 12 Tr. por. Väzba nie je trestom, ani konečným rozhodnutím vo veci. Väzba je len procesným opatrením zabezpečovací inštitút, ktorého účelom je dočasne zaistiť osobu obvinenú z trestných činov pre potreby prebiehajúceho trestného konania.

Samozrejme, keby boli produkované závažné dôkazy, alebo skutočnosti, ktoré by vyvracali podozrenie obvineného z trestnej činnosti, tieto by súd vyhodnotil aj pri rozhodovaní o dôvodoch väzby. Ale vyhodnocovať dôkazy tak, že bolo vypočutých ďalších 10 svedkov, ktorí obvineného neusvedčujú z trestnej činnosti, a preto už nie sú dané dôvody väzby alebo sa zmenili, nie je možné.

Neobstojí ani námietka obvineného Y. N., že odôvodnenie sudcu Špecializovaného trestného súdu Pezinok je všeobecné a o jeho žiadosti o prepustenie z väzby sa malo rozhodovať samostatne a nie v uznesení spolu ďalšími spoluobvinenými. Sudca Špecializovaného trestného súdu Pezinok v odôvodnení rozhodnutia o zamietnutí sťažnosti obvinených o prepustenie z väzby rozviedol skutočnosti, ktoré odôvodňovali existenciu dôvodnosti väzby. Sudca nemôže vyhodnocovať každý dôkaz, ktorý orgány činné v trestnom konaní od ostatného rozhodnutia vykonali. Inštitút spoločného konania zakotvený v Trestnom poriadku umožňuje, aby sa o trestných činoch toho istého obvineného a proti všetkým obvineným, ktorých trestné činy spolu súvisia vykonalo spoločné konanie. Rozhodnutie o žiadostiach obvinených v jednom uznesení je v súlade so zákonom.

Obvinený M. O. namietal, že Špecializovaný trestný súd nerozhodol v ten deň. O jeho žiadosti o prepustenie z väzby, keď bol vypočutý a túto skutočnosť považuje za porušenie zákona. Ustanovenia § 72 ods. 2 ukladá súdu vypočúť obvineného pred rozhodnutím o väzbe, ale neukladá mu povinnosť aj rozhodnúť bezprostredne po výsluchu.

Zlý preklad odtajnených prepisov zvukových záznamov alebo ich doplnenie musí namietat' s'ťažovateľ u vyšetrovateľa alebo dozorujúceho prokurátora. Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní o s'ťažnosti nemôže tieto chyby (ak k ním došlo) naprávať.

Zmena právnej kvalifikácie konania obvineného nemôže byť dôvodom na vyhodnotenie, že ak dochádza k zmene právnej kvalifikácie konania obvineného, dochádza tým zároveň k porušeniu jeho práv. Opačne je v súlade so zákonom, keď výsledky dokazovania sú dôvodom zmeny právnej kvalifikácie a vyšetrovateľ na základe nových dôkazov upozorní obvineného na inú právnu kvalifikáciu, ako to bolo pri vznesení obvinenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa nestotožňuje s tvrdením obvineného, že nie je mu zrejmé, z čoho je obvinený a nevie, proti čomu sa má brániť. V jednotlivých uzneseniach o začatí trestného stíhania, resp. oznámenia obvinenia sú uvedené jednotlivé skutky, pre ktoré bolo obvinenému vznesené obvinenie. Hore uvedené argumentácie obvineného nemôžu byť dôvodom na jeho prepustenie z väzby.

V súlade so zákonom je aj rozhodnutie sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu o neprijatí písomného sľubu obvinených A. P., Y. N., V. L., M. O. a o neuložení dohľadu probačného a mediačného úradníka u obvinených A. P., M. O., Y. N., V. L.. Správne sudca Špecializovaného trestného súdu v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že u obvinených vzhľadom na to, že sú stíhaní za obzvlášť závažný zločin, je možno prijať nahradenie väzby sľubom alebo dohľadom len ak to odôvodňujú výnimočné okolnosti prípadu.

Výnimočné okolnosti prípadu sa posudzujú z hľadiska pomerov páchatel'a a určitých okolností prípadu. Práve okolnosti prípadu (dĺžka páchanej trestnej činnosti, jej charakter, spôsob, akým bola trestná činnosť páchaná) neumožňujú súdom prijať písomný sľub alebo uložiť nad nimi dohľad probačného alebo mediačného úradníka. Z týchto istých dôvodov ani Najvyšší súd Slovenskej republiky nemohol rozhodnúť o nahradení väzby sľubom alebo dohľadom u obvinených a ani o ponuke peňažnej záruky.

S'ťažnosti obvinených neboli dôvodné a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky ich podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 29. júna 2011

JUDr. Peter H a t a l a , v. r.
predseda senátu

Vypracoval : JUDr. Daniel Hudák

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová